

REGULAMENTO DE DISCIPLINA **DEPORTIVA**

FEDERACIÓN GALEGA DE SQUASH

Lei do Deporte de Galicia. Lei 3/2012, do 2 de abril . D.O.G. Núm. 71, de 13 de abril
de 2012

REGULAMENTO DE DISCIPLINA DEPORTIVA

FEDERACIÓN GALEGA DE SQUASH

XURISDICIÓN DEPORTIVA

CAPÍTULO I

DISPOSICIÓN XERAIS

Ámbito da xurisdición deportiva.

Para os efectos da Lei do Deporte de Galicia (Lei 3/2012 do 2 de Abril de 2012), a xurisdición deportiva esténdese ao coñecemento e á resolución das cuestións que en materia xurídico-deportiva se susciten nos ámbitos disciplinario, organizativo-competicional, electoral e administrativo-deportivo.

Artigo 1. Ámbito disciplinario.

1.1. A potestade disciplinaria é a facultade de investigar e, de ser o caso, sancionar os suxeitos que formen parte da organización deportiva con ocasión de infraccións das regras do xogo ou da competición ou das normas xerais de conduta deportiva establecidas nesta lei e nas disposicións que a desenvolvan.

1.2. Enténdese por infraccións das regras do xogo ou da competición as accións ou omisións que durante o curso do xogo, da competición ou da proba, vulneren, impidan ou perturben o seu normal desenvolvemento.

1.3. Son infraccións das normas xerais de conduta deportiva as accións ou omisións que supoñan un quebrantamento de calquera norma de aplicación no deporte non incluída na alínea anterior ou dos principios xerais da conduta deportiva recollidos nesta lei.

1.4. A potestade disciplinaria esténdese ás entidades deportivas e aos seus deportistas, técnicos e directivos, xuíces e árbitros e, en xeral, a todas aquelas persoas e entidades que, en condición de federados ou inscritos no Rexistro de Entidades Deportivas, desenvolvan a modalidade deportiva correspondente no ámbito da Comunidade Autónoma.

1.5. O exercicio da potestade disciplinaria deportiva correspóndelle:

a) Aos xuíces ou árbitros durante o desenvolvemento dos encontros ou das probas.

b) Aos clubs deportivos e ás seccións deportivas sobre os seus socios ou asociados, deportistas ou técnicos e directivos ou administradores.

c) Ás federacións deportivas de Galicia, a través dos seus órganos disciplinarios, sobre todas as persoas que forman parte da súa estrutura orgánica e, en xeral, sobre todas aquelas persoas e entidades que, estando federadas, desenvolven a actividade deportiva correspondente ao ámbito autonómico.

d) Ao Comité Galego de Xustiza Deportiva, sobre as mesmas persoas e entidades que as federacións deportivas galegas, sobre estas mesmas e sobre os seus directivos, e sobre todas aquelas persoas e entidades que estean inscritas no Rexistro de Entidades Deportivas de Galicia ou que desenvolvan ou participen na actividade deportiva nas formas previstas nesta lei.

A competencia do Comité Galego de Xustiza Deportiva artículase en vía de recurso contra as decisións federativas ou en primeira instancia cando así o determine esta lei.

CAPÍTULO II

INFRACCIÓNS E SANCIÓNS DISCIPLINARIAS DEPORTIVAS

Artigo 2. Disposicións xerais sobre faltas e sancións.

2.1. Son faltas disciplinarias as infraccións das regras do xogo ou da competición e as infraccións das normas xerais de conduta deportiva tipificadas nesta regulamento.

En desenvolvemento dos tipos infractores establecidos na lei, correspóndelles aos estatutos das federacións concretar as condutas infractoras adaptándoas á respectiva modalidade deportiva e ás sancións dentro da marxe prevista na lei.

2.2. En todo caso os estatutos reflectirán:

- a) A tipificación das infraccións, consonte as peculiaridades da modalidade deportiva en cuestión, e tamén as sancións correspondentes a cada unha daquelas.
- b) O establecemento dun sistema de sancións proporcional ao da infracción tipificada e o réxime da súa aplicación en función das características concorrentes.
- c) A prohibición da dobre sanción polos mesmos feitos.
- d) A aplicación dos efectos retroactivos favorables.
- e) A prohibición de sancionar por infraccións non tipificadas no momento da súa comisión.
- f) Os distintos procedementos de tramitación e imposición, se é o caso, de sancións, que en todo caso respectarán os principios do procedemento administrativo sancionador.

g) O sistema de recursos contra as sancións impostas, no que terá que mencionarse expresamente o recurso ao Comité Galego de Xustiza Deportiva, nos termos previstos nesta lei, contra as resolucións dos órganos disciplinarios federativos.

Artigo 3. Natureza e clasificación das infraccións.

3.1. As infraccións clasifícanse en moi graves, graves e leves. As sancións correspondentes aplicaranse en función da clasificación das infraccións.

3.2. Consideraranse infraccións moi graves as seguintes:

a) As actuacións dirixidas a predeterminar, mediante prezo, intimidación ou simple acordo ou decisión, o resultado dunha proba, encontro ou competición.

b) Os comportamentos e actitudes agresivos e antideportivos ou discriminatorios dos xogadores ou técnicos, cando se dirixan ao árbitro, aos xurados, a outros xogadores, técnicos ou ao público.

c) Os quebrantamentos de sancións impostas.

d) A manipulación ou alteración, xa sexa persoalmente ou a través de persoa interposta, do material ou equipamento deportivo en contra das regras técnicas de cada deporte cando poidan alterar a seguridade da proba, do encontro ou da competición ou poñan en perigo a integridade das persoas.

e) Non executar ou desobedecer as resolucións no ámbito disciplinario do Comité Galego de Xustiza Deportiva.

f) A inasistencia sen xusta causa dos deportistas ás convocatorias da selección galega ou a negativa da entidade deportiva a facilitar a súa asistencia.

g) A aliñación indebida e non comparecer ou retirarse inustificadamente das probas, dos encontros ou das competicións.

h) A reincidencia na comisión de faltas graves. Entenderase que hai reincidencia na comisión cando se sexa sancionado mediante resolución firme pola comisión de tres ou máis infraccións graves no período dun ano.

Da infracción á que se refire a letra e) poderá ser responsable a presidenta ou o presidente da federación, sen prexuízo das responsabilidades nas que poidan incorrer outras persoas físicas integrantes dos órganos federativos.

3.3. Consideraranse infraccións graves as seguintes:

a) A falta de remisión en prazo ou de forma manifestamente incompleta, sen xusta causa, dos expedientes ou da información requirida polo Comité Galego de Xustiza Deportiva.

- b) O incumprimento de ordes e instrucións emanadas dos órganos deportivos competentes.
- c) Actuar de forma pública e notoria contra a dignidade e o decoro propios da actividade deportiva.
- d) A reiteración de faltas leves. Entenderase que hai reiteración cando se sexa sancionado mediante resolución firme pola comisión de tres ou máis infraccións leves no período dun ano.

Das infraccións ás que se refiren as letras a) e b) poderá ser responsable a presidenta ou o presidente da federación, sen prexuízo das responsabilidades nas que poidan incurrir outras persoas físicas integrantes dos órganos federativos.

3.4. Consideraranse infraccións leves as seguintes:

- a) As condutas contrarias ás normas deportivas que non estean incursas na cualificación de moi graves ou graves.
- b) A incorrección co público, cos compañeiros e cos subordinados.
- c) A adopción dunha actitude pasiva no cumprimento das ordes e instrucións recibidas de xuíces, árbitros e autoridades deportivas no exercicio das súas funcións.

Artigo 4. *Sancións.*

4.1. Pola comisión de faltas moi graves imponse as seguintes sancións:

- a) Perda de puntos ou postos de clasificación.
- b) Perda de ascenso de categoría ou división.
- c) Clausura do recinto deportivo por un período máximo dunha tempada.
- d) Suspensión ou privación da licenza federativa ou, de ser o caso, da inscrición no Rexistro de Entidades Deportivas de Galicia, ou da habilitación para ocupar cargos nunha federación deportiva por un prazo máximo de cinco anos.
- e) Privación da licenza federativa, cancelación da inscrición no Rexistro de Entidades Deportivas de Galicia ou privación da habilitación para ocupar cargos na federación deportiva a perpetuidade. Esta sanción só se poderá acordar, de modo excepcional, pola reincidencia en infraccións de extrema gravidade.
- f) Inhabilitación por un período de dous a catro anos, cando as infraccións sexan cometidas por directivos.
- g) Destitución do cargo, cando as infraccións sexan cometidas polos directivos.

4.2. Pola comisión de faltas graves imponse as seguintes sancións:

- a) Amoestación pública.
- b) Clausura do recinto deportivo ata un máximo de catro encontros ou tres meses.
- c) Suspensión ou privación da licenza federativa e/ou, se é o caso, da inscrición no Rexistro de Entidades Deportivas de Galicia, e inhabilitación para ocupar cargos dun mes a dous anos.

4.3. Pola comisión de faltas leves imponse as seguintes sancións:

- a) Apercibimento.
- b) Inhabilitación para ocupar cargos federativos ou suspensión de ata un mes, ou dun a tres encontros ou probas.

4.4. As federacións deportivas poderán establecer un sistema de infraccións e sancións que, como mínimo, deberá recoller o disposto nesta lei.

4.5. As multas só se lles poderán imponse ás entidades deportivas e aos que, conforme esta lei, sexan considerados deportistas profesionais ou técnicos profesionais.

Artigo 5. Principio de proporcionalidade.

5.1. No establecemento de sancións pecuniarias deberase prever que a comisión das infraccións tipificadas non resulte máis beneficiosa para a persoa infractora que o cumprimento das normas infrinxidas.

5.2. Na determinación do réxime sancionador, así como na imposición de sancións polas administracións públicas, deberase gardar a debida adecuación entre a gravidade do feito constitutivo da infracción e a sanción aplicada.

5.3. Para graduar as sancións teranse en conta as circunstancias concorrentes, a natureza dos feitos, as consecuencias e os efectos producidos, a existencia de intencionalidade, a reincidencia e a concorrencia de circunstancias agravantes ou atenuantes.

5.4. En función das circunstancias previstas nas alíneas anteriores, as sancións aplicaranse nos seus graos máximo, mínimo ou medio. De ser o caso, de concorreren circunstancias atenuantes cualificadas, poderase aplicar a sanción inferior nun grao á prevista.

Artigo 6. Circunstancias modificativas da responsabilidade.

6.1. Serán consideradas como circunstancias atenuantes o arrepenimento espontáneo e a existencia de provocación suficiente inmediatamente anterior á comisión da infracción.

6.2. Serán consideradas como circunstancias agravantes da responsabilidade a reincidencia, o prezo, o prexuízo económico ocasionado e o número de persoas afectadas pola infracción respectiva.

6.3. Entenderase producida a reincidencia cando a persoa infractora cometa, polo menos, unha infracción da mesma natureza declarada por resolución firme, no termo dun ano.

6.4. Os órganos disciplinarios sancionadores poderán, no exercicio da súa función, aplicar a sanción no grao que consideren adecuado, ponderando, en todo caso, a natureza dos feitos, a personalidade do responsable, as consecuencias da infracción e a concorrencia de circunstancias atenuantes ou agravantes.

Artigo 7. *Causas de extinción da responsabilidade.*

A responsabilidade disciplinaria extínguese:

- a) Polo cumprimento da sanción.
- b) Polo falecemento da persoa inculpada.
- c) Por disolución da entidade ou da federación deportiva sancionadas.
- d) Por prescrición das infraccións ou sancións.

Artigo 8. *Prescrición de infraccións e sancións.*

8.1. As infraccións moi graves prescribirán aos tres anos, as graves prescribirán ao ano e, as leves, ao mes.

8.2. O termo de prescrición comeza a contar o día no que se cometeron os feitos e interrómtese no momento no que se acorda iniciar o procedemento sancionador. O seu cómputo restablecerase se o expediente permanecese paralizado durante un mes por causa non imputable ao presunto responsable.

8.3. As sancións prescribirán aos tres anos, ao ano ou ao mes, segundo se trate das que correspondan a infraccións moi graves, graves ou leves. O prazo de prescrición comezará a contar desde o día seguinte a aquel no que adquira firmeza a resolución pola que se impuxo a sanción, ou desde o momento no que se quebrantase o seu cumprimento se este xa comezase.

CAPÍTULO III

PROCEDEMENTOS DISCIPLINARIOS DEPORTIVOS

Artigo 9. *Procedemento disciplinario.*

A imposición de sancións pola comisión das infraccións previstas no capítulo III do título VII deste regulamento axustarase aos procedementos que se conteñen neste capítulo.

Artigo 10. *Clases de procedementos.*

10.1. Os procedementos para a imposición de sancións serán o abreviado e o ordinario.

10.2. O procedemento abreviado é aplicable para a imposición das sancións por infracción das regras do xogo ou da competición. A súa concreción deberá realizarse nos estatutos das federacións deportivas atendendo ao previsto no artigo 106, e, na súa regulación, deberá asegurar o normal desenvolvemento da competición. En todo caso, deberá asegurarse o trámite de audiencia ás persoas interesadas e o dereito ao recurso.

10.3. O procedemento ordinario será aplicable para as sancións correspondentes ás infraccións das normas xerais de conduta deportiva.

Artigo 11. *Regras comúns aos procedementos.*

11.1. No non previsto nesta lei, serán de aplicación supletoria as normas contidas na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e no Real decreto 1398/1993, do 4 agosto, polo que se aprobou o Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora.

11.2. Os procedementos sancionadores respectarán a presunción de inexistencia de responsabilidade administrativa mentres non se demostre o contrario.

11.3. As sancións impostas a través do correspondente procedemento disciplinario serán inmediatamente executivas, agás que o órgano encargado da resolución do recurso acorde a suspensión.

11.4. As actas subscribas polos xuíces ou árbitros do encontro, da proba ou da competición constituirán medio documental necesario en conxunto da proba das infraccións ás regras e normas deportivas. Igual natureza terán as ampliacións ou aclaracións a aquelas.

As manifestacións do árbitro ou xuíz plasmadas nas citadas actas presúmense certas, agás proba en contrario.

Artigo 12. *Procedemento abreviado.*

As regras ás que se debe axustar o procedemento abreviado son as seguintes:

12.1. Iniciación:

a) O procedemento abreviado iníciase coa notificación da acta da proba ou competición, que reflecta os feitos que poden dar lugar a sanción, subscriba polo xuíz ou árbitro e polos competidores ou polos delegados dos clubs.

No suposto de que os feitos susceptibles de ser sancionados non estean reflectidos na acta, senón mediante anexo, o procedemento iníciase no momento no que teña entrada na correspondente federación

o anexo da acta do partido ou documento no que queden reflectidos os feitos obxecto de axuízamento. Ademais, designarase unha persoa instrutora que exercerá as funcións de impulso na ordenación do expediente e de secretaria ou secretario, e serán aplicables as causas de abstención e recusación reguladas na Lei 30/1992, do 26 de novembro.

b) Tamén se pode iniciar por instancia da parte interesada, sempre que a denuncia se presente nas dependencias da federación correspondente dentro do segundo día hábil seguinte ao día no que se realizase a proba ou competición.

12.2. Tramitación e resolución:

a) No prazo de dous días, que se contarán desde a notificación prevista na alínea anterior, as persoas interesadas poderán formular alegacións en relación cos feitos consignados na acta, no anexo ou na denuncia. Poderán propoñer ou achegar tamén, se é o caso, as probas pertinentes.

A proba deberá practicarse no prazo máximo dos dous días hábiles seguintes ao da súa admisión.

b) O órgano instrutor trasladaralle, no prazo máximo de dous días que se contarán a partir da presentación de alegacións ou da práctica da proba ou da súa denegación, ao órgano competente para resolver a proposta de resolución, para que, dentro do día seguinte, se dite resolución na cal se deben expresar os feitos imputados, os preceptos infrinxidos e os que habilitan a sanción que se impoña. Así mesmo, deben expresarse na mesma resolución os motivos de denegación das probas non admitidas se non se realizase con anterioridade.

A resolución deberáselles notificar ás persoas interesadas, con expresión dos recursos que se poidan formular contra ela e do prazo para a súa interposición.

12.3. En función das propias características de cada federación deportiva, os seus estatutos poderán reducir os prazos previstos nas alíneas anteriores e a simplificación dos trámites previstos nelas.

Artigo 13. *Procedemento ordinario.*

As regras ás que se debe someter o procedemento ordinario son as seguintes:

13.1. Iniciación:

a) O procedemento iníciase por acordo do órgano competente, de oficio ou por instancia de persoa interesada.

b) O acordo que inicie o procedemento conterá a identidade do instrutor, se é o caso do secretario, da autoridade competente para impoñer a sanción e a norma que lle atribúa tal competencia, o prego de cargos que conterá a determinación dos feitos imputados, a identificación da persoa ou das persoas

presuntamente responsables, así como as posibles sancións aplicables. Este acordo deberáselle notificar á persoa interesada.

Serán aplicables ao instrutor e ao secretario as causas de abstención e recusación e procedemento establecidas no capítulo III do título II, artigos 28 e 29, da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

13.2. Tramitación:

a) Durante a tramitación do procedemento, o órgano competente para incoalo, de oficio ou por instancia do instrutor, poderá acordar en resolución motivada as medidas que considere oportunas para asegurar a eficacia da resolución que poida recaer.

b) O acordo de iniciación notificaráselles ás persoas interesadas e concederáselles un prazo de dez días para contestar os feitos e propoñer a práctica das probas que conveña á defensa dos seus dereitos e intereses.

c) Practicaranse de oficio ou admitiranse por proposta da persoa interesada cantas probas sexan adecuadas para a determinación de feitos e posibles responsabilidades. Só se poderán declarar improcedentes aquelas probas que pola súa relación cos feitos non poidan alterar a resolución final a favor do presunto responsable.

d) Contestado o prego de cargos ou transcorrido o prazo para facelo, ou concluída a fase probatoria, o instrutor redactará a proposta de resolución ben apreciando a existencia dalgunha infracción imputable –e neste caso conterá necesariamente os feitos declarados probados, as infraccións que constitúan e as disposicións que as tipifiquen, as persoas que resulten presuntamente responsables e as sancións que procede impoñer– ou ben propoñendo a declaración de inexistencia de infracción ou responsabilidade e o sobresemento con arquivo das actuacións.

A proposta de resolución notificaráselles ás persoas interesadas e concederáselles un prazo de dez días para formular alegacións e presentar os documentos que consideren pertinentes.

13.3. Resolución:

a) Recibidas polo instrutor as alegacións ou transcorrido o prazo de audiencia, remitiralle o expediente ao órgano competente para resolver.

b) A resolución do órgano competente pon fin ao procedemento común e ditarase no prazo máximo de dez días hábiles.

4. En función das propias características de cada federación deportiva, os seus estatutos poderán reducir os prazos previstos nas alíneas anteriores e a simplificación dos trámites previstos nelas.

Artigo 14. Lexitimación para recorrer contra as sancións.

Están lexitimadas para interpoñer recurso en materia disciplinaria as persoas directamente afectadas pola sanción. Enténdese, en todo caso, por tales os deportistas, as súas entidades deportivas e as entidades deportivas participantes na competición.

Artigo 15. Órganos disciplinarios.

Os estatutos das federacións deportivas determinarán a denominación, a composición e o réxime de funcionamento dos seus órganos disciplinarios. Poderán ser unipersoais ou colexiados.

A elección dos membros dos órganos disciplinarios efectuarase consonte o establecido nos estatutos da federación deportiva correspondente.